dice, Scholiaſtes qui à luctatoribus tranſlatũ hoc verbum ſcripſit, qui velut nexis manibus ſolent aduerſarium prehenſum deiicere, Quamuis primigenia notione λύγος ſit vimen & λυγίζειν liga-

A re, vnde Latinum ligo & noſtrum *Lier.* Theocritus in primo Idyllio pro ſuperare vſurpauit, τὶ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξεῖν &c.

Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται. καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰ. πῖθ' ἐλλέβορον.
Φι. Πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.
Οἰ. Τάχα βαλλήσεις.
Φι. Σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων
Πρωκτὸς χάσκει. Οἰ. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
Φι. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
Βδε. Οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
Φι. Φέρε νῦν, ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
Εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς.
Ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
Φησίν τις; ἢ οὐδείς; Βδε. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Φι. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. Βδε. υἱὸς Καρκίνου
Ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται.
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Βδε. ἀλλ' ὦ 'ζυρέ
Ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
Βδε. Μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε Καρκίνους.
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
Φι. Τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον. ὀξὶς ἢ φάλαγξ;
Βδε. Ὁ Πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
Ὁ σμικρότατος· ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
Χι. Ὦ Καρκίν' ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδείας.
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοῖς ὦ 'ζυρέ.
Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.

En quale patens mugit naris,
Vertebra ſonat. SER. Pota elleborum.
PH. Trepidat galli Phrynichus inſtar.
SER. Num ſaxa iacis?
B *PH. Crus ſublime ſub æthera vibrans*
Hiſcit podex. SER. at reſpice te.
PH. Nunc in noſtris facilè articulis
Natis en reſoluta mouetur.
BD. Non hæc agilitas ſed mera eſt inſania.
PH. *Age æmulos nunc prouoco aduerſarios*
Si quis Tragœdus eſſe ſaltator bonus
Ait, huc adeſto exercitor ſaliſubſulus,
C *Nemon' loquetur? BD. ſolus en ille vnicus.*
PH. *Quis tam miſellus ille? BD. Cancri filius,*
Medius trium. PH. *ſed illicò abſorbebitur,*
Quia alapæ ſaltatione occiderem
Vt qui imperitus ſit modorum. BD. aſt ô miſer
Alter Tragœdus proximat Cancro ſatus
D *Et frater huius.* PH. *hic, puto, obſonatus eſt.*
BD. Nil ergo cancros præter eſitauerit:
Cancri ecce rurſus natus alter huc venit.
PH. *Quid eſt? araneúſne vel acetabulum?*
BD. Hic Pinnoteres dicitur, gentis ſuæ
Pumilliſmus, qui ſcriptor eſt Tragœdiæ.
PH. *O Cancer alma prole felix liberum*
Quanta Orchilorum multitudo decidit!
E *Facienda in illos, ô bone, eſt, eſcenſio,*
Si forſan illos capio, ſalſuram para.

Σχόλια. Σφόνδυλος] ἴσως αἰσχρόν τι πεποίηκε.

Christ. Σφόνδυλος ἀχεῖ] Fortaſſis ſenex ita conſtrictus & ſublatus à filio crepitum ventris emiſerat, aut aliud quid turpe deſignauit quod famulũ coegit imprecari, πῖθ' ἐλλέβορον, Id inſanis dici ſolet. Sed fortaſſis quia Veratrum nigrum, foliis eſt Sphondylij proximum, & ventrem mouet, F propterea fortaſſis ludit in voce σφονδύλου & ἐλλεβόρου quod σφονδυλίῳ eſt ſimile. Scholiaſtes hoc loco litteram decuſſatam apponit, quaſi culpę notam, quia πῖθι inquit, de Pharmacis ſumendis dicitur, πίε de potionibus quotidianis & quibuſlibet, & laudat hunc Senarium λαγὼν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον, id eſt Leporem marinũ ſume quum turbaueris. Sed neque vera eſt hæc obſeruatio, nã & Prouerbium vincit πῖθι ἢ ἄπιθι, neque ſecum conſentanea ſcripſit hic Grammaticus, nam ſi de G Pharmacis πῖθι propriè dicitur, rectè ergo hic vſurpat hoc verbi noſter Comicus, nullum enim certius eſt Pharmacum quam Ellebori, cuius natura ea eſt (vt ſapiens Democritus ab Hippocrate ἐλλεβορισθησόμενος ad eundem ſcripſit) vt ſanitatẽ pariter & inſaniam purget, támque ſanis noceat quàm inſanis prodeſt. Eo Præti filias purgatas à furore ſcribit Dioſcorides, ideóque vocatũ Melampodion putat.

Σχόλια. Πῖθ' ἐλλέβορον.] ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν κἀνταῦθα τὸ χ. ὅτι τὸ μὲν πῖθι, ἐπὶ φαρμάκου λέγουσι. ὡς λαγὼν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον. τὸ δὲ πίε ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. ἐκ τοῦ ἐλλεβόρου καὶ ἐλλεβοριᾶν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι. ὡς Καλλίας φησί. καὶ ἐλλεβορίζειν. Πτήσσει Φρύνιχος] παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι παθόντων. ἀπὸ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ. ὃν Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν Μιλησίων τραγῳδήσαντα. ὁ δὲ Φρύνιχος οὗτος Ἀθηναῖος ἦν υἱὸς Μελανθᾶ. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε. Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας. πτήσσειν δὲ κυρίως τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. λέγεται δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων.

Bisetus. Εὐστάθιος. πτήσσω, τὸ μετὰ φόβου συστέλλομαι, παρὰ τὸ πτῶ, ὃ ἐκ τοῦ πέτω συγκέκοπται. ἀλλαχοῦ δὲ πτήσσειν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πτοεῖν, καὶ ἐκφοβεῖν ἀλλοπαθῶς. πτώσσειν δὲ τὸ φοβεῖσθαι, ὅθεν πτὼξ, καὶ ὁ πτωχός.

Christ. Πτήσσει Φρύνιχος ὥστις ἀλέκτωρ] Iuit in Prouerbium Phrynichi poetæ (vt volunt) Tragici trepidatio, quem Athenienſes filium Melanthæ multarunt mille drachmis, quod Mileſiorum excidium repræſentaſſet in Tragœdia, neque

puto